

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

24 Ιουλίου 2016 (Ματθ. η΄28-34, θ΄ 1)

«Παρεκάλεσαν αυτόν όπως μεταβή από των ορίων αυτών»

Στο σημερινό ευαγγέλιο υπάρχει ένα θαύμα από τη μια, και μια επίδειξη αχαριστίας και απιστίας από την άλλη. Η θεραπεία των δαιμονιζομένων είναι ένδειξη της θεότητας του Χριστού. Η αχαριστία των κατοίκων είναι ένδειξη της πορωμένης συνείδησής τους. Μιας συνείδησης που σκόπιμα και επίμονα παραμένει προσκολλημένη στο στραβό δρόμο που έχει πάρει.

Πηγαίνοντας κάποτε ο Χριστός σε μια πόλη, που λεγόταν Γέργεσα, τον συνάντησαν δυο δαιμονιζόμενοι. Δυο δυστυχισμένοι άνθρωποι που κατέχονταν από πονηρά πνεύματα. Κατοικούσαν στα μνήματα, έξω από την πόλη. Ήταν ο φόβος και ο τρόμος της περιοχής. Κανένας δεν τολμούσε να περάσει από τον τόπο που έμεναν.

Όταν αντιλαμβάνονται την παρουσία του Κυρίου, οι δαίμονες τους σπρώχνουν να συναντηθούν με τον Κύριο. Είναι δραματική η συνάντηση. «Τι ημίν και σοι, Ιησού Υιέ του Θεού; Οι δαίμονες, με το στόμα των δύο δυστυχισμένων ανθρώπων, αναγνωρίζουν τη θεότητα του Χριστού. Κηρύττουν την παντοδυναμία Του.

Εκεί κοντά, είναι μια αγέλη από χοίρους που βόσκουν. Τον παρακαλούν να τους επιτρέψει να μπουν στους χοίρους. Ο Κύριος τους επιτρέπει να μπουν μέσα στους χοίρους, για να τιμωρήσει τους Εβραίους χοιροβοσκούς, οι οποίοι παρήκουαν τον νόμο, (που απαγόρευε την εκτροφή και βρώση των χοίρων) λόγω πλεονεξίας.

Επιτρέπει στους δαίμονες να μπουν στους χοίρους, για να φανερωθεί πως αυτοί δεν έχουν καμιά εξουσία πουθενά, αν δεν το επιτρέψει ο Θεός. Μετά από την έξοδό τους από τους ανθρώπους, οι δαίμονες μπήκαν, τελικά, στους χοίρους. Αυτοί, όρμησαν, στη συνέχεια, μέσα στη θάλασσα και πνίγηκαν.

Παρόλο το θαύμα αυτό οι κάτοικοι της πόλης εκείνης δεν συγκινήθηκαν. Αντί να χαρούν για την παρουσία του, λυπούνται για την υλική ζημιά που έπαθαν. Έτσι, ζητούν από τον Κύριο να φύγει από την περιοχή τους. Με την πράξη τους αυτή δείχνουν την

απιστία τους και την πλεονεξία τους. Λατρεύουν το χρήμα και όχι τον Δημιουργό της κτίσης και των κτισμάτων αυτής. Πολλοί άνθρωποι, παρόλο που νιώθουν κοντά τους την παρουσία του Χριστού, τον διώχνουν μακριά. Δεν τον θέλουν κοντά τους, μέσα τους. Προτιμούν τα υλικά αγαθά, παρά τα πνευματικά. Οι δύο δαιμονιζόμενοι του ευαγγελίου, απαλλάγηκαν από τα δαιμόνια, αλλά οι άλλοι, οι υγιείς, έβαλαν μέσα τους το δαιμόνιο του συμφέροντος, του χρήματος και των υλικών αγαθών.

Ας αποφύγουμε το παράδειγμα των Γεργεσηνών, οι οποίοι αρνήθηκαν το πρότυπο του Χριστού και τον εξόρισαν από τη ζωή τους. Αυτή η εξορία του Χριστού από τη ζωή των ανθρώπων είναι η αιτία και ουσία του δράματος της σημερινής ανθρωπότητας, που υποφέρει από την έλλειψη αγάπης, ειρήνης και ανθρωπιάς. Μιας ανθρωπότητας, η οποία έδιωξε τον Χριστό από τους κόλπους της και υποφέρει από την έλλειψη αυτή. Από τη σημερινή κοινωνία λείπει η αγάπη του Χριστού και οι άνθρωποι παραδόθηκαν στη μισαλλοδοξία, τον φανατισμό, και την καταστροφή κάθε «διαφορετικού» συνανθρώπου. Μόνο αν οι άνθρωποι, ή τουλάχιστον αυτοί που λέγονται Χριστιανοί, ανοίξουν την καρδιά τους και βάλουν μέσα τον Χριστό και την Αγάπη Του, τότε θα πάει μπροστά η ανθρωπότητα και θα ανατείλουν καλύτερες μέρες για όλους.

Αλέξανδρος Ταπάκης